

Петя Дубарова
След сянката

Във сините вълшебства на града
потаям се, замислена и няма,
причаква ме зад ъгъла дъжда
и близва ме дъхът му като пламък.

И сякаш парят капките безброй,
и сякаш са със лято напоени,
шумят като възторжен пчелен рой
и гонят се като листа над мене.

Най-синьото вълшебство на Бургас
са сенките, прогонили съня си.
Сред тях намирам своята и аз
и гоня я, тъй както радостта си.

1975

КРАЙ

© 1975 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5970>]